

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

CIUR Gheorghii XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.02.2018 – 24.04.2019;

Instanța de apel: 22.05.2019 – 20.09.2019;

Instanța de recurs: 02.12.2019 – 22.01.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 24 aprilie 2019, Ciur Gheorghii a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Ciur Gheorghii a fost pus sub învinuire și trimis în judecată pentru faptul că, aflându-se în domiciliul Alionei Calancea din XXXXX, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni, ar fi sustras pe ascuns un laptop de model „Asus” la prețul de 6000 lei, prin care fapt i-ar fi cauzat proprietarului o daună materială considerabilă. Astfel, Ciur Gheorghii, a fost învinuit, că ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi ai furtului, adică a sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște pe Ciur Gheorghii vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și de a-i stabili acestuia o pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol, închisoare pe un termen de 1 an, în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod Penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, încasarea de la inculpatul în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 6000 lei.

În motivarea apelului, partea acuzării a invocat că, instanța nu a dat apreciere probelor acuzării și anume prin declarațiile părții vătămate care indică direct asupra lui Ciur Gheorghii ca fiind unica persoană care putea să sustragă laptopul, deoarece altcineva nu a fost în domiciliul lor, iar ultimul se caracterizează negativ. Declarațiile martorului Calancea Radu date la urmărirea penală și confirmate parțial în instanța de judecată care a menționat că în timp cât el s-a dus la veceu l-a lăsat pe Ciur singur în cameră, iar când se întorcea înapoi Ciur a decis brusc să plece, dorind să iasă pe poartă fără a spune ceva, după care Calancea Radu văzându-l l-a întrebat unde se duce, el i-a comunicat că va veni și peste 2-3 minute a venit înapoi, iar deja a doua zi a depistat că lipsește laptopul. Declarațiile vagi date de Calancea Radu deja în instanța de judecată precum că nu-l mai bănuiește pe Ciur Gheorghe și că nu mai ține minte detaliile cazului, urmează de apreciat critic, deoarece Ciur cu Calancea erau prieteni, iar Calancea Radu nu avea nici un motiv să declare în fața organului de urmărire penală că anume Ciur i-a sustras laptopul. Totodată din anul 2016 până în 2019 a trecut o perioadă de timp în care în mod fiziologic se pot uita detalii. Astfel, consideră că vinovăția inculpatului Ciur Gheorghii este dovedită, faptele lui sunt corect încadrate în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal a Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2019, apelul procurorului a fost respins ca neîntemeiată, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Ciur Gheorghii în comiterea infracțiunii.

Privitor la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului și că inculpatul urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, Colegiul Penal a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just a statuat că declarațiile martorului Calancea Radu, date în cadrul urmăririi penale sunt contradictorii cu declarațiile martorului depuse în cadrul cercetării judecătorești. Astfel, în mod

justificat prima instanță a stabilit ca fiind veridice declarațiile martorului date în cadrul ședinței de judecată. Nu poate fi omis aspectul contradictoriu și divergent al declarațiilor martorului Calancea Radu, or, depozițiile acestuia date în ședința de judecată se deosebesc esențial de cele depuse la faza de urmărire penală.

Curtea de Apel a ajuns la ferma convingere că instanța de fond a adoptat la caz o soluție corectă, achitându-l pe Ciur Gheorghii de sub învinuirea adusă în baza art. 186 al. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-au prezentat probe care ar demonstra în afara dubiilor că fapta a fost săvârșită de inculpat. Conform normelor codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din CEDO, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Astfel, instanța de apel a statuat că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar de instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Ciur Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrat că fapta de furt a fost comisă de către inculpat, sentința instanței de fond fiind legală, corectă și întemeiată și neexistând nici un temei pentru instanța de apel de a se implica în vederea casării acesteia. Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă admisibilă, pertinentă și concludentă, care ar dovedi în afara oricăror dubii vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, motiv pentru care Curtea de Apel a respins ca nefondat apelul declarat de procurorul împotriva sentinței Judecătoreiei Criuleni, sediul Central din 24.04.2019, menținând hotărârea atacată fără modificări.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel la adoptarea soluției s-a bazat pe lucrările și concluziile greșit reținute de instanța de fond, care a constatat drept motiv de achitare a inculpatului că fapta nu a fost comisă de către inculpat. Totodată recurentul consideră că vina inculpatului a fost dovedită de probele administrate în

cadrul urmăririi penale, iar instanța de apel nu s-a exprimat asupra lor ori nu le-a apreciat.

Decizia instanței de apel o consideră a fi neîntemeiată și pasibilă a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine prevederilor art. art. 101 alin. (1), 394 alin. (3) pct. 2), Cod de procedură penală. Cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, vinovăția a fost demonstrată prin totalitatea probelor administrate în ședința de judecată. Instanța nu a dat apreciere probelor acușării indicate mai sus și anume declarațiile părții vătămate, martorilor și procesul-verbal de cercetare a fața locului.

7. Nefiind de acord cu recursul declarat de procuror, avocatul Tampei Tamara a depus referință împotriva recursului, prin care solicit respingerea acestuia, ca fiind nefondat și vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă procurorul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulat în temeiul statuat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare, or instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală.

În corespundere cu art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

În speță, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de atât de prima instanță cât și de însăși instanța de apel și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi menținută.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de procuror în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt deja reținute.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că Ciur Gheorghe învinuit de comiterea infracțiunii art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost recunoscut nevinovat și achitat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu au confirmat nevinovăția inculpatului. Mai mult ca atât, declarațiile depuse de partea vătămată și de martori nu exprimă concret că Ciur Gheorghii a sustras bunul. De asemenea, nu a fost audiată a patra persoană care a fost prezentă în casa părții vătămate în noaptea comiterii infracțiunii, concubinul părții vătămate Turta Vadim. Ca urmare nu se poate de recunoscut vinovăția doar pe

declarații care nu indică anumite momente - cheie ce ar demonstrat elementul infracțional.

Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungând la concluzia că sentința urmează a fi menținută. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de inculpat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat.

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către procuror, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Ciur Gheorghii XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 februarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion